A BÍRÓSÁG ÍTÉLETE (első tanács)

2016. október 13.*

„Előzetes döntéshozatal — Műszaki szabályok a szerencsejáték-ágazatban — 98/34/EK irányelv — A »műszaki szabály« fogalma — Minden műszakiszabály-tervezetnek az Európai Bizottsággal való közlésére vonatkozó tagállami kötelezettség — A Bizottságnál be nem jelentett műszaki szabályoknak minősülő szabályok alkalmazhatatlansága”

A C-303/15. sz. ügyben,

az EUMSZ 267. cikk alapján benyújtott előzetes döntéshozatal iránti kérelem tárgyában, amelyet a Sąd Okręgowy w Łodzi (łódźi regionális bíróság, Lengyelország) a Bírósághoz 2015. június 22-én érkezett, 2015. április 24-i határozatával terjesztett elő az előtte

a **Naczelnik Urzędu Celnego I w Ł**.

és

G. M.,

M. S.

között,

a **Colin Wiliams sp. z o.o**.

részvételével folyamatban lévő eljárásban,

A BÍRÓSÁG (első tanács),

tagjai: R. Silva de Lapuerta tanácselnök, E. Regan, A. Arabadjiev, C. G. Fernlund és S. Rodin (előadó) bírák,

főtanácsnok: M. Bobek,

hivatalvezető: Illéssy I. tanácsos,

tekintettel az írásbeli szakaszra és a 2016. április 20-i tárgyalásra,

figyelembe véve a következők által előterjesztett észrevételeket:

– a Naczelnik Urzędu Celnego I w Ł. képviseletében M. Gruszka és M. Ziarko, meghatalmazotti minőségben,

* Az eljárás nyelve: lengyel.

– M. képviseletében S. Sołtysik és M. Górski adwokaci,

– a lengyel kormány képviseletében B. Majczyna és D. Lutostańska, meghatalmazotti minőségben,

– a belga kormány képviseletében L. Van den Broeck, M. Jacobs és C. Pochet, meghatalmazotti minőségben, segítőik: P. Vlaemminck és B. Van Vooren advocaten,

– a görög kormány képviseletében K. Nasopoulou és S. Lekkou, meghatalmazotti minőségben,

– a portugál kormány képviseletében L. Inez Fernandes és P. Fragoso Martins, meghatalmazotti minőségben,

– az Európai Bizottság képviseletében G. Braga da Cruz, A. Szmytkowska, H. Tserepa-Lacombe és A. Stobiecka-Kuik, meghatalmazotti minőségben,

a főtanácsnok indítványának a 2016. július 7-i tárgyaláson történt meghallgatását követően,

meghozta a következő

Ítéletet

1 Az előzetes döntéshozatal iránti kérelem az 1998. július 20-i 98/48/EK európai parlamenti és tanácsi irányelvvel (HL 1998. L 217., 18. o.; magyar nyelvű különkiadás 13. fejezet, 21. kötet, 8. o.) módosított, a műszaki szabványok és szabályok terén történő információszolgáltatási eljárás és az információs társadalom szolgáltatásaira vonatkozó szabályok megállapításáról [helyesen: a műszaki szabványok és szabályok, valamint az információs társadalom szolgáltatásaira vonatkozó szabályok terén alkalmazott információszolgáltatási eljárás megállapításáról] szóló, 1998. június 22-i 98/34/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv (HL 1998. L 204., 37. o.; magyar nyelvű különkiadás 13. fejezet, 20. kötet, 337. o.; a továbbiakban: 98/34 irányelv) 8. cikke (1) bekezdésének értelmezésére irányul.

2 E kérelmet a Naczelnik Urzędu Celnego I w Ł. (Ł. I. sz. vámhivatal vezetője) és G. M., valamint M. S. között pénzügyi bűncselekmény tárgyában folyamatban lévő jogvita keretében terjesztették elő.

Jogi háttér

Az uniós jog

3 A 98/34 irányelv 1. cikke így szól:

„Ezen irányelv alkalmazásában:

1. »termék«: minden iparilag előállított termék és mezőgazdasági termék, beleértve a haltermékeket is;

2. »szolgáltatás«: az információs társadalom bármely szolgáltatása, azaz bármely, általában térítés ellenében, távolról, elektronikus úton és a szolgáltatást igénybe vevő egyéni kérelmére nyújtott szolgáltatás.

[...]

3 „»műszaki leírás«: egy dokumentumban szereplő részletes leírás, amely egy termék előírt tulajdonságait határozza meg, ilyen például a minőségi színvonal, a teljesítmény, a biztonság vagy a méretek, beleértve a termékre alkalmazandó olyan követelményeket, mint a termék megnevezése, a terminológia, a jelképek, a vizsgálat és a vizsgálati módszerek, a csomagolás, a jelölés vagy címkézés és a megfelelőségértékelési eljárások.

[...]

4. »egyéb követelmények«: a műszaki leíráson kívüli egyéb olyan követelmény, amelyet a termékre különösen a fogyasztók vagy a környezet védelme céljából írnak elő, és amely befolyásolja a termék forgalomba hozatal utáni életciklusát, ilyen követelmény például a használat, az újrafeldolgozás, az újrafelhasználás vagy hulladékkezelés feltételei, ha ezek a feltételek jelentősen befolyásolhatják a termék összetételét vagy természetét, valamint értékesítését;

5. »szolgáltatásokra vonatkozó szabály«: a 2. pont értelmében vett szolgáltatási tevékenységek megkezdésére és végzésére vonatkozó általános jellegű követelmény, különösen a szolgáltatóra, a szolgáltatásokra és a szolgáltatást igénybe vevőre vonatkozó rendelkezések, ide nem értve az olyan szabályokat, amelyek nem kifejezetten az említett pontban meghatározott szolgáltatásokra vonatkoznak.

[...]

11. »műszaki szabály«: műszaki leírások és más követelmények vagy szolgáltatásra vonatkozó szabályok, beleértve a vonatkozó közigazgatási rendelkezéseket is, amelyek betartása az értékesítés, a szolgáltatásnyújtás, valamely szolgáltató létrehozása vagy a valamely tagállamban vagy annak nagyobb részén történő használat esetén de jure vagy de facto kötelező, valamint a tagállamok törvényi, rendeleti vagy közigazgatási rendelkezései, kivéve a 10. cikkben foglaltakat, amelyek megtiltják valamely termék gyártását, behozatalát, értékesítést [helyesen: értékesítését] vagy használatát, vagy valamely szolgáltatás nyújtását vagy használatát, illetve valamely szolgáltató létrehozását.

[...]”

4 Ezen irányelv 8. cikke (1) bekezdésének szövege a következő:

„A 10. cikkre is figyelemmel a tagállamok azonnal közölnek a Bizottsággal minden műszakiszabály-tervezetet, kivéve, ha az csak egy nemzetközi vagy európai szabvány teljes szövegét ülteti át, ebben az esetben a megfelelő szabványra történő hivatkozás is elegendő; a Bizottságot egy közleményben a szabály elfogadása szükségességének indokairól is tájékoztatni kell, amennyiben ezek nem derülnek ki már a tervezetből is.

[...]”

A lengyel jog

5 A 2009. november 19-i Ustawa o grach hazardowych (a szerencsejátékokról szóló törvény, Dz. U. 2009., 201. sz., 1540. alszám) 6. cikkének (1) bekezdése, az alapügyben alkalmazandó változatában (a továbbiakban: szerencsejátékokról szóló törvény), előírja:

„A rulettjátékok, kártyajátékok, kockajátékok és játékautomatákkal játszható játékok szervezéséhez játékkaszinó működtetésének koncessziója szükséges.”

6 Az említett törvény 14. cikkének (1) bekezdése az alábbiak szerint rendelkezik:

„Rulettjátékok, kártyajátékok, kockajátékok és játékautomatákkal játszható játékok csak játékkaszinókban szervezhetők.”

Az alapeljárás és az előzetes döntéshozatalra előterjesztett kérdés

7 M. és S. ellen a łódźi I. sz. vámhivatal vezetője eljárást indított a Sąd Rejonowy dla Łodzi-Widzewa w Łodzi (łódźi kerületi bíróság, Lengyelország) előtt amiatt, hogy a 2012. július 6. és 2013. január 23. közötti időszakban, a szerencsejátékokról szóló törvény 6. cikke (1) bekezdésének értelmében a játékkaszinó működtetéséhez szükséges koncesszió nélkül üzemeltettek játékautomatákat. Egy ilyen cselekmény bűncselekménynek minősül a lengyel adójogi szabályok alapján.

8 2015. január 13-i végzésével a Sąd Rejonowy dla Łodzi-Widzewa w Łodzi (łódźi kerületi bíróság) megszüntette az M. és S. ellen folyamatban lévő eljárást.

9 A 2012. július 19-i Fortuna és társai ítélet (C-213/11, C-214/11 és C-217/11, EU:C:2012:495) alapján ez a bíróság megállapította, hogy a szerencsejátékokról szóló törvény 6. cikkének (1) bekezdése esetében, amelynek értelmében a játékautomatákkal játszható játékok szervezéséhez játékkaszinó működtetésének koncessziója szükséges, műszaki szabályról van szó, és tekintettel arra, hogy e cikket nem közölték a Bizottsággal, az nem hozható fel a vádlottakkal szemben.

10 A Ł. I. sz. vámhivatal vezetője a Sąd Rejonowy dla Łodzi-Widzewa w Łodzi (łódźi kerületi bíróság) végzése ellen keresetet nyújtott be a kérdést előterjesztő bírósághoz.

11 Mivel az alapügyben szóban forgó játékgépeket a Cseh Köztársaságból szerezték be, ez a bíróság a szerencsejátékokról szóló törvény 6. cikke (1) bekezdésének a Bizottsággal való közlése elmaradásának következményeit vizsgálja.

12 Egyrészt, a kérdést előterjesztő bíróság ismeri a Bíróság ítélkezési gyakorlatát, amelynek értelmében a műszaki szabályokra vonatkozó közlési kötelezettség megsértése az említett szabályokat oly módon teszi hatástalanná, hogy azok nem hozhatók fel harmadik féllel szemben. Másrészt, ez a bíróság emlékeztet a Bíróság azon ítélkezési gyakorlatára, amely szerint a tagállamok szabadon állapíthatják meg a szerencsejátékok szervezésével kapcsolatos politikájuk célkitűzéseit. Egyebekben, az említett bíróság megjegyzi, hogy ugyanezen ítélkezési gyakorlat szerint az alkalmazott korlátozásokat csupán az érintett tagállam illetékes hatóságai által követett célkitűzések és a védelem elérni kívánt szintje tekintetében lehet megítélni; valamint a korlátozásoknak meg kell felelniük azon feltételeknek, amelyeket a Bíróság alakított ki a korlátozások arányosságával kapcsolatos ítélkezési gyakorlatában.

13 Továbbá, a kérdést előterjesztő bíróság úgy véli, hogy az alapügy különbözik az 1996. április 30-i CIA Security International ítélet (C-194/94, EU:C:1996:172) és a 2005. szeptember 8-i Lidl Italia ítélet (C-303/04, EU:C:2005:528) alapjául szolgáló ügyektől, tekintettel arra, hogy az említett ügyekben nem közölt műszaki szabályok olyan szabályozási területeket érintettek, amelyekre nem vonatkoztak a szerencsejátékokra vonatkozókkal azonos korlátozások. E bíróság úgy véli, hogy ezért meg kell vizsgálni a 98/34 irányelv 8. cikkét azon kérdésre tekintettel, hogy lehet-e azt oly módon értelmezni, hogy az EUMSZ 36. cikk szerint megengedhető az, hogy a nem közölt szabályokat először megvizsgálják e cikk alapján, és a nem közölt szabályokat csak akkor nem lehet alkalmazni, ha nem képeznek az EUM-Szerződés említett cikkével összeegyeztethető korlátozást.

14 Végül az említett bíróság megállapítja, hogy aligha fogadható el fenntartás nélkül a műszaki szabályok közlése hiányának feltétlen következménye annak vizsgálhatósága nélkül, hogy az EUMSZ 36. cikk szerinti keretbe tartoznak-e. A kérdést előterjesztő bíróság szerint az ilyen szabályok automatikus

alkalmazhatatlansága teljesen szabad szerencsejáték szervezéshez vezet. E bíróság szerint a közlés hiányának feltétlen következménye más területekre vonatkozóan valamely tagállam politikájára nézve is negatív hatással lehet.

15 E feltételek mellett a Sąd Okręgowy w Łodzi (łódzi regionális bíróság, Lengyelország) az eljárás felfüggesztéséről határozott, és előzetes döntéshozatal céljából a következő kérdést terjesztette a Bíróság elé:

„Lehet-e úgy értelmezni a 98/34 irányelv 8. cikkének (1) bekezdését, hogy a műszaki szabálynak minősített szabályok közlésének elmaradása esetén meg lehet különböztetni a következményeket oly módon, hogy az EUMSZ 36. cikk szerinti korlátozások alá nem tartozó szabadságokat érintő szabályok esetén a közlés elmaradásának az kell legyen a következménye, hogy e szabályokat nem lehet alkalmazni valamely meghatározott eldöntendő eljárásban, míg a 36. cikk szerinti korlátozások alá tartozó szabadságokat érintő szabályok esetén a nemzeti és egyben uniós bíróság vizsgálhatja azt, hogy e szabályok a közlés elmaradása ellenére eleget tesznek-e az EUMSZ 36. cikk szerinti követelményeknek és alkalmazhatók?”

Az előzetes döntéshozatalra előterjesztett kérdésről

16 Elöljáróban emlékeztetni kell arra, hogy az állandó ítélkezési gyakorlat szerint a nemzeti bíróságok és a Bíróság között az EUMSZ 267. cikkel bevezetett együttműködési eljárás keretében a Bíróság feladata, hogy a nemzeti bíróságnak az előtte folyamatban lévő ügy eldöntéséhez hasznos választ adjon. Ennek érdekében adott esetben a Bíróságnak át kell fogalmaznia a feltett kérdéseket (lásd ebben az értelemben: 2016. április 28-i Oniors Bio ítélet, C-233/15, EU: C:2016:305, 30. pont, valamint az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlat). Továbbá, a Bíróság figyelembe vehet olyan uniós jogi normákat, amelyekre a nemzeti bíróság kérdésében nem hivatkozott (2016. július 14-i BASF-végzés, C-456/15, nem tették közzé, EU: C:2016:567, 15. pont, valamint az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlat).

17 E tekintetben, meg kell jegyezni, hogy a kérdést előterjesztő bíróság azon előfeltevésből indul ki, hogy egy olyan szabály, amint amely a szerencsejátékokról szóló törvény 6. cikkének (1) bekezdésében szerepel, a 98/34 irányelv értelmében vett „műszaki szabály” fogalma alá tartozik, amely szabályra az ezen irányelv 8. cikkének (1) bekezdése szerinti közlési kötelezettség vonatkozik, amelynek a figyelmen kívül hagyását egy ilyen szabály alkalmazhatatlanságával szankcionálják.

18 Ezzel összefüggésben emlékeztetni kell arra, hogy a „műszaki szabály” fogalma négyféle intézkedési kategóriát foglal magában, így először is a 98/34 irányelv 1. cikkének 3. pontja értelmében vett „műszaki leírás[t]”, másodszor az ezen irányelv 1. cikkének 4. pontjában meghatározott „egyéb követelmények[et]”, harmadszor az említett irányelv 1. cikkének 5. pontjában meghatározott „szolgáltatásra vonatkozó szabály[t]”, negyedszer pedig a „tagállamok törvényi, rendeleti vagy közigazgatási rendelkezései[t], [...] amelyek [ugyanezen irányelv 1. cikkének 11. pontja szerint] megtiltják valamely termék gyártását, behozatalát, értékesítését vagy használatát, vagy valamely szolgáltatás nyújtását vagy használatát, illetve valamely szolgáltató létrehozását” (lásd: 2016. február 4-i Ince-ítélet, C-336/14, EU:C:2016:72, 70. pont).

19 E tekintetben először is emlékeztetni kell, hogy „a műszaki leírás” fogalma előfeltételezi, hogy a nemzeti intézkedés kifejezetten a termékre vagy annak csomagolására vonatkozik, és ennélfogva meghatározza a termék valamely megkövetelt jellemzőjét. Ellenben, ha egy nemzeti intézkedés a vállalkozások alapítását olyan feltételekhez köti, mint például azok a rendelkezések, amelyek egy szakmai tevékenység gyakorlását előzetes engedélytől teszik függővé, e feltételek nem minősülnek műszaki szabályoknak (lásd ebben az értelemben: 2005. április 21-i Lindberg-ítélet, C-267/03, EU: C:2005:246, 57. és 59. pont, valamint az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlat).

20 Másodszor, ahhoz, hogy valamely nemzeti intézkedést a 98/34 irányelv 1. cikke 4. pontjának értelmében vett „egyéb követelmények[nek]” lehessen tekinteni, olyan „feltételnek” kell minősülnie, amely jelentős módon befolyásolhatja az érintett termék összetételét, természetét vagy értékesítését (lásd ebben az értelemben: 2012. július 19-i Fortuna és társai ítélet, C-213/11, C-214/11 és C-217/11, EU:C:2012:495, 35. pont, valamint az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlat). Ugyanakkor meg kell vizsgálni, hogy egy ilyen intézkedést az érintett termék használatára vonatkozó „feltételnek” kell-e minősíteni, vagy ellenkezőleg, a 98/34 irányelv 1. cikkének 11. pontjában említett műszaki szabály kategóriájába tartozó nemzeti intézkedésről van-e szó. Valamely nemzeti intézkedés műszaki szabályainak az egyik vagy a másik kategóriába való tartozása az intézkedés által elrendelt tilalom hatályától függ (lásd ebben az értelemben: 2005. április 21-i Lindberg-ítélet, C-267/03, EU:C:2005:246, 73. és 74. pont).

21 Harmadszor, a 98/34 irányelv 1. cikkének 5. pontjában említett „műszaki szabály” fogalma kizárólag az információs társadalom szolgáltatásaira vonatkozó szabályokra – vagyis bármely távolról, elektronikus úton és a szolgáltatást igénybe vevő egyéni kérelmére nyújtott szolgáltatásra – vonatkozik (lásd ebben az értelemben: 2005. június 2-i Mediakabel-ítélet, C-89/04, EU:C:2005:348, 19. pont).

22 Ezen előzetes megfontolásokra tekintettel, a feltett kérdést úgy kell érteni, hogy a kérdést előterjesztő bíróság arra keresi a választ, hogy a 98/34 irányelv 1. cikkét úgy kell-e értelmezni, hogy az alapügyben szóban forgóhoz hasonló nemzeti rendelkezés az ezen irányelv szerinti „műszaki szabály” fogalmába tartozik.

23 Mindenekelőtt meg kell állapítani, hogy egy rendelkezés, amely a rulettjátékok, kártyajátékok, kockajátékok és játékautomatákkal játszható játékok szervezését játékkaszinó működtetésének koncessziójához köti, nem minősül a 98/34 irányelv 1. cikkének 3. pontja értelmében vett „műszaki leírásnak”, amennyiben nem egy termékre vagy a csomagolására utal, és nem rögzíti a termék egyik megkövetelt jellemzőjét sem.

24 Ezt követően, az említett rendelkezés nem tartozik a 98/34 irányelv 1. cikkének 5. pontja értelmében vett, az információs társadalom „szolgáltatás[ai]ra vonatkozó szabály” kategóriájába, amennyiben nem vonatkozik az ezen irányelv 1. cikke 2. pontjának értelmében vett „információs társadalom szolgáltatásaira”.

25 Végül annak megállapításához, hogy a szerencsejátékokról szóló törvény 6. cikkének (1) bekezdése a 98/34 irányelv 1. cikkének 4. pontja vagy ezen irányelv 1. cikkének 11. pontja hatálya alá határozik-e, meg kell vizsgálni, hogy egy ilyen rendelkezés, mint az érintett termék használatával kapcsolatos „feltétel”, jelentős módon befolyásolhatja-e az érintett termék – a jelen esetben a játékgépek – összetételét, természetét vagy értékesítését, vagy az említett irányelv 1. cikkének 11. pontjában említett tilalmak kategóriájába tartozó nemzeti intézkedésről van-e szó.

26 E tekintetben emlékeztetni kell, hogy a szerencsejátékokról szóló törvény 14. cikkének (1) bekezdése a rulettjátékok, kártyajátékok, kockajátékok és játékautomatákkal játszható játékok szervezését a játékkaszinókra korlátozza. Ezt a rendelkezést „műszaki szabályként” közölték a Bizottsággal, arra tekintettel, hogy a Bíróság korábban már kimondta, egyrészt, hogy az olyan nemzeti rendelkezések, amelyek egyes szerencsejátékok szervezését kizárólag a játékkaszinókra korlátozzák, a 98/34 irányelv 1. cikkének 11. pontja értelmében „műszaki szabályoknak” minősülnek, amennyiben jelentős módon befolyásolhatják az ebben az összefüggésben használt termék természetét vagy értékesítését, másrészt, hogy bizonyos termékek kaszinókon kívüli üzemeltetésének tilalma jelentős módon befolyásolhatja ezen termékek értékesítését, szűkítve ezzel a forgalmazási csatornákat (lásd ebben az értelemben: 2015. június 11-i Berlington Hungary és társai ítélet, C-98/14, EU:C:2015:386, 98. és 99. pont).

27 Ezzel szemben e törvény 6. cikkének (1) bekezdését, amely előírja, hogy a rulettjátékok, kártyajátékok, kockajátékok és játékautomatákkal játszható játékok szervezéséhez játékkaszinó működtetésének koncessziója szükséges, nem közölték.

28 A Bizottság azon álláspontja, amely szerint szoros kapcsolat áll fenn a két érintett nemzeti rendelkezés között, amelynek következtében nem lehet elvonatkoztatni a szerencsejátékokról szóló törvény 14. cikkének (1) bekezdésétől az e törvény 6. cikkének (1) bekezdése alapján, nem fogadható el. Ugyanis, amint azt a főtanácsnok indítványának 38–44. pontjában megállapította, az említett törvény 6. cikkének (1) bekezdése és ugyanezen törvény 14. cikkének (1) bekezdése különböző hatállyal és funkcióval bír. Az e törvény 6. cikkének (1) bekezdésében szereplő leíró elem, amely az engedély „játékkaszinók működtetésének" koncessziójaként történő megjelölésére szolgál, nem változtat e következtetésen.

29 Következésképpen meg kell állapítani, hogy a szerencsejátékokról szóló törvény 6. cikkének (1) bekezdése nem minősülhet a 98/34 irányelv 1. cikke 4. pontjának értelmében vett „egyéb követelménynek", amennyiben az e nemzeti rendelkezés által szerencsejáték szervezéséhez követelt koncesszió az ilyen játékok szervezési tevékenységének vonatkozásában előírt feltétel, ellentétben az e törvény 14. cikke (1) bekezdésével, amely az érintett termékekre vonatkozóan feltételeket állapít meg, mivel megtiltja azok kaszinókon kívüli üzemeltetését.

30 Ezenfelül az állandó ítélkezési gyakorlat szerint azok a nemzeti rendelkezések, amelyek a vállalkozások alapítására vagy azok által történő szolgáltatásnyújtásra vonatkozó feltételek előírására korlátozódnak, mint amelyek valamely szakmai tevékenység gyakorlását előzetes engedélytől teszik függővé, nem minősülnek a 98/34 irányelv 1. cikkének 11. pontja értelmében vett műszaki szabályoknak (lásd ebben az értelemben: 2016. február 4-i Ince-ítélet, C-336/14, EU:C:2016:72, 76. pont, valamint az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlat).

31 Következésképpen meg kell állapítani, hogy egy olyan rendelkezés, mint a szerencsejátékokról szóló törvény 6. cikkének (1) bekezdése, nem minősül a 98/34 irányelv értelmében vett „műszaki szabálynak".

32 E körülmények között nem kell megvizsgálni a műszaki szabályra vonatkozó közlési kötelezettség figyelmen kívül hagyásának következményeit.

33 A fenti megfontolások összességéből kitűnik, hogy a feltett kérdésre azt a választ kell adni, hogy a 98/34 irányelv 1. cikkét úgy kell értelmezni, hogy az alapügyben szóban forgóhoz hasonló nemzeti rendelkezés nem tartozik az ezen irányelv értelmében vett „műszaki szabály" fogalma alá, amely szabályra az említett irányelv 8. cikkének (1) bekezdése szerinti közlési kötelezettség vonatkozik, amelynek a figyelmen kívül hagyását egy ilyen szabály alkalmazhatatlanságával szankcionálják.

A költségekről

34 Mivel ez az eljárás az alapeljárásban részt vevő felek számára a kérdést előterjesztő bíróság előtt folyamatban lévő eljárás egy szakaszát képezi, ez a bíróság dönt a költségekről. Az észrevételeknek a Bíróság elé terjesztésével kapcsolatban felmerült költségek, az említett felek költségeinek kivételével, nem téríthetők meg.

A fenti indokok alapján a Bíróság (első tanács) a következőképpen határozott:

Az 1998. július 20-i 98/48/EK európai parlamenti és tanácsi irányelvvel módosított, a műszaki szabványok és szabályok terén történő információszolgáltatási eljárás és az információs társadalom szolgáltatásaira vonatkozó szabályok megállapításáról [helyesen: a műszaki szabványok és szabályok, valamint az információs társadalom szolgáltatásaira vonatkozó szabályok terén alkalmazott információszolgáltatási eljárás megállapításáról] szóló, 1998. június 22-i 98/34/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv 1. cikkét úgy kell értelmezni, hogy az alapügyben szóban forgóhoz hasonló nemzeti rendelkezés nem tartozik az ezen irányelv

értelmében vett „műszaki szabály” fogalma alá, amely szabályra az említett irányelv 8. cikkének (1) bekezdése szerinti közlési kötelezettség vonatkozik, amelynek a figyelmen kívül hagyását egy ilyen szabály alkalmazhatatlanságával szankcionálják.

Aláírások